

Els IV Estats Generals de l'Assemblea de les Regions d'Europa

L'ARE: de Mannheim a Galícia

L'Assemblea de les Regions d'Europa continua la seva tasca perquè sigui més gran la presència de les regions dins les institucions europees. Mentrestant, als passadissos apareix el fantasma que pugui arribar a presidir-la Manuel Fraga.

Acaben de tenir lloc a Mannheim, al land federal alemany de Baden-Württemberg, els anomenats IV Estats Generals de l'Assemblea de les Regions d'Europa (ARE). Durant dos dies, i en presència de delegats i observadors provinents de més de 175 regions europees, l'Assemblea ha discutit i decidit l'adopció de diversos projectes de cooperació europea, de relacions amb països de l'Àfrica i de l'Est d'Europa i diverses reformes estatutàries que ja comencen a imposar-se.

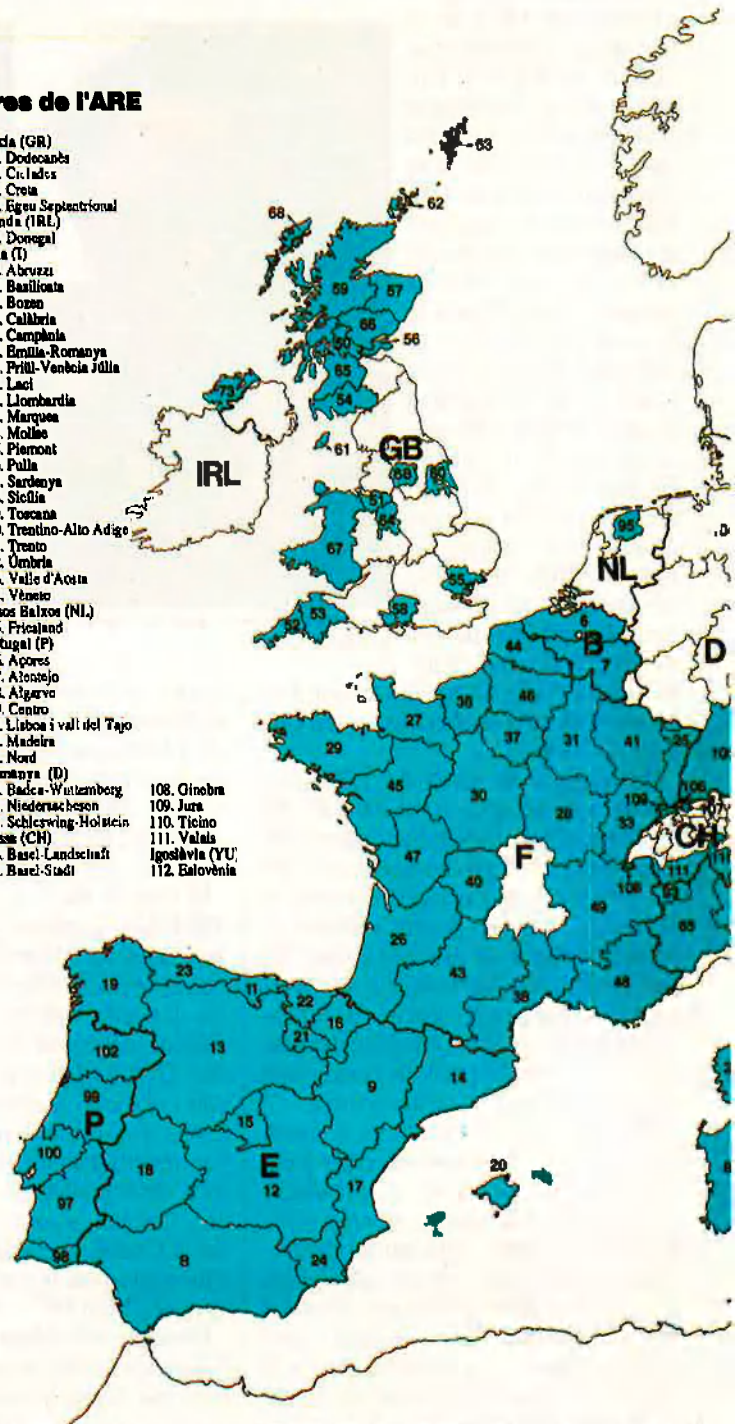
L'Assemblea de les Regions d'Europa, que al principi es deia "Consell de les Regions d'Europa", fou constituïda el 14 de juny del 1985 a Louvain-la-Neuve (Valònia), per iniciativa de nou organitzacions interregionals europees. Un dels objectius principals era de facilitar i d'organitzar la cooperació de les regions. Un altre dels propòsits de l'ARE fóra "de reforçar la representació de les regions prop de les institucions europees, i de facilitar-ne la participació en la construcció d'Europa en tot allò que els pertoca". Això significaria la perspectiva d'una representació regional institucionalitzada dins els diversos marcs europeus establerts i prefiguraria un possible futur "Senat de les Regions", que es reuniria al costat del Parlament europeu, i que disposaria d'un veritable poder legislatiu. L'objectiu d'aquesta representació institucional nova fa que l'ARE hagi de provocar i nodrir un diàleg també nou amb les diverses institucions europees i estatals per preparar les bases de la societat europea del futur.

Ara com ara, i sense que hi hagi perspectives d'un canvi substancial de definició, s'entenen com a regions "les entitats situades immediatament dessota del nivell de l'Estat central, dotades de representativitat política, garantida per l'existència d'un Consell Regional elegit o, almenys, per una associació o un organisme constituït en l'àmbit de la regió per les col·lectivitats de nivell immediatament inferior".

Regions membres de l'ARE

Austria (A)	Grècia (GR)
1. Burgenland	69. Dodocanès
2. Caríntia	70. Cr. i adcs
3. Stíermark	71. Creta
4. Tírol	72. Egeu Septentrional
5. Vorarlberg	Irlanda (IRE)
Bèlgica (B)	73. Donegal
6. Flandes	Itàlia (I)
7. Valònia	74. Abruç
Estat espanyol (E)	75. Basilicata
8. Andalusia	76. Bòzco
9. Aragó	77. Calàbria
10. Cantúria	78. Campània
11. Castúlia	79. Emília-Romanya
12. Castúlia La Manxa	80. Friül-Venècia Júlia
13. Castúlia-Eleó	81. Laci
14. Castúlia	82. Llombardia
15. Comunitat de Madrid	83. Marquè
16. Navarra	84. Molise
17. País Valencià	85. Piemont
18. Extremadura	86. Pulla
19. Galícia	87. Sardanya
20. Illes Balears	88. Sicília
21. La Rioja	89. Toscana
22. País Basc	90. Trentino-Alto Adige
23. Astúria	91. Trento
24. Múrcia	92. Úmberia
França (F)	93. Vall d'Aosta
25. Alsàcia	94. Veneçia
26. Aquitània	Països Baixos (NL)
27. Baixa Normandia	95. Fricland
28. Borgonya	Portugal (P)
29. Bretanya	96. Açores
30. Centre	97. Azores
31. Champagne-Ardenes	98. Algarve
32. Còrsega	99. Centre
33. Franc Comtat	100. Lisboa i vall del Tajo
34. Guadalupe	101. Madeira
35. Guisana	102. Nord
36. Alta Normandia	Alemanya (D)
37. Illa de França	103. Baden-Württemberg
38. Elensadoc-Rosseló	104. Niedersachsen
39. La Renània	105. Schleswing-Holstein
40. Llencus	Suïssa (CH)
41. Lorena	106. Basel-Landschaft
42. Marítima	107. Basel-Stadt
43. Migdia-Pirineus	108. Ginebra
44. Celta	109. Jura
45. País del Loira	110. Ticino
46. Picardia	111. Valais
47. Poitou-Charente	Iugoslàvia (YU)
48. Provença-Alps-Costa Blava	112. Eslovènia
49. Ròine-Alps	
Gran Bretanya (GB)	
50. Central	
51. Cheshire	
52. Cornualla	
53. Devon	
54. Dòmfrics i Galloway	
55. Essex	
56. Fife	
57. Grampianes	
58. Hampshire	
59. Highlnd	
60. Humberside	
61. Illa Man	
62. Oxford	
63. Shetland	
64. Staffordshire	
65. Strathclyde	
66. Teixid	
67. País de Gal·les	
68. Illes de l'Oest	
68. Yorkshire Oest	

*Región membre CRPM

Aquesta definició pot fer que antigues regions o entitats aspirants a regions membres de l'ARE –com Eslovènia, Croàcia, Sèrbia, etc, de l'ex-Iugoslàvia; Geòrgia o els països bàltics–, tinguin problemes per a entrar a l'ARE o per a mantenir-s'hi, és clar.

L'ARE I ELS PAÏSOS CATALANS

A l'ARE, sí que hi pertanyen totes les comunitats autònomes de l'estat espanyol. Valencians, insulars i principatins s'hi troben degudament representats a través dels

presidents respectius –entre ells, Jordi Pujol té una de les vice-presidències de l'organització– i alguna de les nostres capitals és seu d'organismes d'abast europeu. Així, la Delegació Permanent pel Turisme, és a Ciutat de Mallorca, i la CITRAME (Comissió de Treball Interregional pel Transport a la conca Mediterrània) té la seu a Barcelona. També, sota el paraigua de l'ARE, Catalunya, Llombardia, Roine-Alps i Baden Württemberg componen els anomenats "quatre motors d'Europa", que posen en marxa projectes d'ordre sobretot econòmic, però també social.

Moltes de les accions de l'ARE són menades a terme amb el suport del CEDRE (Centre Europeu de Desenvolupament Regional), que com l'ARE, té la seu a Estrasbourg. El CEDRE assabenta les regions adherents de diverses polítiques comunitàries d'interès per al desenvolupament regional i, a demanda seva, efectua estudis de caràcter interregional. A més dels estudis, es dedica a promoure finançament tota mena de projectes, especialment en el sectors del transport i de la cooperació entre les empreses. Sota el patrocini de l'ARE també es publica una revista quadrimestral anomenada *Regions of Europe-Régions d'Europe*, en anglès i francès, que compta amb un comitè de redacció interregional.

¿UNA OPERACIÓ DE FRAGA?

En assemblees com la tinguda recentment, a banda els treballs oficials de les delegacions, sorgeixen rumors que susciten l'interès dels concurrents, presents en les sessions més obertes al públic i en les converses mantingudes als passadissos. Aquesta vegada, el rumor era que el futur president de l'ARE fóra l'ex-ministre franquista i

actual president de Galícia, Manuel Fraga. Si els rumors fossin certs i arribés a presidir aquesta organització europea, hauria tingut l'ajuda dels socialistes europeus que, certament, res no farien sense comptar amb el punt de vista del PSOE. També li caldria, és clar, la cooperació dels seus correligionaris dels grups dretans i, en certa forma, dels democratacristians. Sense oblidar, de cap manera, les connivències probables dels peons hàbilment enquistats en serveis externs. Semblen molts ajuts alhora i una girada de molts graus dels demòcrates de tota la vida.

En tot cas, els rumors valdran allò que valdran. Però no deixa de ser curiós que, per primera vegada, les sessions per aquesta mena d'elecció presidencial es faran, ni més ni menys, a... Galícia, el mes de juliol. Si pensem que el PP no té cap elecció estatal o regional que pogués veure's afavorida amb aquesta reunió i que, el cost d'una reunió semblant com la de Mannheim ha pujat a uns 35 milions de pessetes, res no ens priva de pensar –amb un punt d'escepticisme– que els rumors no puguin tenir un xic de fonament.

BALANÇ DE MANNHEIM

Tornant a Mannheim, els resultats han estat diversos i no han defugit cap dels problemes que, directament o indirecta, afecten Europa. Creació, al si del grup de treball de Solidaritat amb el Tercer Món, d'un Fons Multiregional de Cooperació al Desenvolupament Descentralitzat. Resolucions sobre la situació a l'antiga Iugoslàvia. Resolució sobre el paper de les regions en el procés de conservació de la diversitat cultural a Europa i sobre la protecció de les minories, etc. Però han estat deixats per a més endavant dos dels aspectes bàsics del funcionament de l'ARE: el de l'elecció d'un president efectiu, que no sigui un mer pas transicional a la direcció de l'Assemblea. I el no menys important de l'elecció d'un secretari general, càrrec decisiu, més que cap, ja que l'organigrama ha de menester una personalitat europea amb capacitat d'administració i de comandament. I, per damunt de tot, que no sigui un polític professional al servei dels interessos d'un estat centralista, i que cregui de debò en la conveniència d'una autèntica regionalització d'Europa. El fet és que, de candidats, d'un sentit o d'un altre, no en manquen. I que de la tasca d'aquest secretari general dependrà el futur més immediat de l'ARE i, ¿qui sap?, la seva existència real.

Jordi Ventura

